

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29 decembar 2014. godine
Br. ref.: RK740/14

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI123/14

Podnosilac

Lalushe Boneshta

**Ocena ustavnosti presude PML. br. 123/2014
Vrhovnog suda Kosova
od 19. juna 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija i
Arta Rama-Hajrizi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podnela gđa Lalushe Boneshta (u daljem tekstu: podnosilac zahteva) sa prebivalištem u Đakovici. Podnosilac zahteva ima državljanstvo Republike Kosovo i Republike Srbije.

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda PML. br. 123/2014 Vrhovnog suda Kosova od 19. juna 2014. godine, koja je uručena podnosiocu zahteva neodređenog datuma.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude PML. br. 123/2014 Vrhovnog suda Kosova od 19. juna 2014. godine, kojom je usvojen zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti i kojim su preinačene odluke nižestepenih sudova, zamenjujući meru kućnog pritvora blažom merom, javljanjem policijskoj stanici dva puta (2) nedeljno. Podnosilac zahteva posebno tvrdi da joj je izrečenom merom, gore navedenom presudom, ograničena sloboda kretanja i da je bila diskriminisana.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 25. jula 2014. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 8. avgusta 2014. godine, predsednik je odlukom GJR. KI123/14 imenovao sudiju Snezhanu Botusharovu za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik je odlukom KSH. KI123/14 imenovao Veće za razmatranje sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Almiro Rodrigues i Enver Hasani.
7. Dana 22. avgusta 2014. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i tražio da podnese odluke Osnovnog suda u Prištini i Apelacionog suda Kosova. Istog dana, Sud je poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 12. septembra 2014. godine, podnosilac zahteva je podneo tražena dokumenta Sudu.
9. Dana 9. decembra 2014. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca, i preporučilo Sudu u punom sastavu da proglasi zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

10. Dana 21. marta 2014. godine, na osnovu krivične prijave (2014 YNM 007 od 21. marta 2014. godine) Osnovno tužilaštvo u Prištini je donelo odluku o pokretanju istrage protiv podnosioca zahteva. Podnosilac zahteva je osumnjičen da je izvršio krivično delo krijumčarenje migranata, kao što je propisano članom 170, stav 1, u vezi sa članom 31. Krivičnog zakonika Republike Kosovo.

11. Dana 21. marta 2014. godine na zahtev Osnovnog tužilaštva u Prištini, pretpretresni sudija Osnovnog suda u Prištini je odlučio da podnosiocu zahteva izrekne meru kućnog pritvora do 19. aprila 2014. godine.
12. Dana 18. aprila 2014. godine na zahtev Osnovnog tužilaštva u Prištini, Osnovni sud u Prištini je doneo rešenje PPR. KR br. 107/2014 i produžio meru kućnog pritvora podnosiocu zahteva za dva (2) meseca.
13. Protiv gore navedenog rešenja Osnovnog suda u Prištini (PPR. KR br. 107/2014 od 18. aprila 2014. godine), podnosilac zahteva je podneo žalbu Apelacionom sudu.
14. Dana 12. maja 2014. godine, Apelacioni sud je rešenjem PN. 1. 892/14 odbio žalbu podnosioca zahteva kao neosnovanu. U svom rešenju, Apelacioni sud je potvrdio odluku prvostepenog suda da produži meru kućnog pritvora, zbog postojanja opasnosti da bi se podnosilac zahteva mogao sakriti ili pobeći, obzirom da poseduje državljanstvo Republike Srbije.
15. Na rešenje Apelacionog suda, podnosilac je podneo zahtev za zaštitu zakonitosti Vrhovnom sudu.
16. U svom zahtevu za zaštitu zakonitosti, podnosilac tvrdi bitne povrede Krivičnog zakonika i Zakonika o krivičnom postupku, i povrede člana 5 [Pravu na Slobodu i Sigurnost] Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava (u daljem tekstu: EKLP). Ona u nastavku tvrdi, da je njen suprug kao prvi okrivljeni u ovom postupku, pušten iz pritvora.
17. Dana 18. juna 2014. godine, Državni tužilac je u svom odgovoru (KMLP 111. br. 30/14) na zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti, predložio da se njen zahtev odbije kao neosnovan.
18. Dana 19. juna 2014. godine, Vrhovni sud je presudom PML. 123/2014 usvojio zahtev podnosioca za zaštitu zakonitosti i zamenio meru kućnog pritvora blažom kaznom, javljanjem u najbližoj policijskoj stanici dva (2) puta nedeljno.
19. U svojoj presudi, Vrhovni sud smatra:

“Ujedno, ovaj Sud ocenjuje da ne postoje zakonski razlozi za produženje mere kućnog pritvora, iz člana 178. st. 1 podstav 1.1 i 1.2 u vezi sa članom 187. st. 1 podstav 1.2 tačka 1.2.1 i 1.2.2 ZKPK-a [Krivični zakonik Republike Kosovo], zbog toga što ne postoje posebne okolnosti koje opravdavaju osnovanu bojaznost da će njenim nalaženjem na slobodi ona uticati na oštećenog i prvookrivljenog. Nije sporna činjenica da je okrivljenoj Lalushe Bonishta oštećeni [...] brat, i da su s obzirom na porodične veze oni i tokom ovog vremena bili u kontaktu, kao i da je od dana ukidanja pritvora protiv prvookrivljenog ona bila u stalnom kontaktu sa njim budući da su oni supružnici, tako da su i tokom ovog vremena oni kao suokrivljenici mogli da utiču jedni na druge, kao i na oštećenog.”

Navodi podnosioca

20. Kao što je gore navedeno, podnosilac zahteva tvrdi, da joj je izrečena mera osporenom odlukom ograničila slobodu kretanja. U tom smislu, ona tvrdi: *“Moja porodica tamo ima i lokal, tako da mi je izricanjem ove mere onemogućeno da odlazim u moj lokal. Iz stanja u spisima utvrđuje se da mom suprugu, kao saizvršiocu nije izrečena bilo kakva mera ograničenja. Ja sam dovedena u diskriminisan položaj. U braku sa mojim suprugom imam sedmoro dece. Sada ni deca ne mogu da odlaze u svoju kuću u Subotici, jer tamo nema ko da se stara i vodi brigu o njima.”*
21. Podnosilac zahteva u nastavku tvrdi da su presudom PML. br. 123/2014 Vrhovnog suda Kosova od 12. maja 2014. godine, povređena njena prava garantovana članom 21 [Opšta Načela], stav 2, članom 24 [Jednakost pred Zakonom], članom 29 [Pravo na Slobodu i Sigurnost], članom 31 [Pravo na Pravično i Nepriistrasno Suđenje], članom 32 [Pravo na Pravno Sredstvo] i članom 53 [Tumačenje Odredbi Ljudskih Prava] Ustava.
22. Ona zaključuje tražeći da Sud poništi presudu Vrhovnog suda (PML. br. 123/2014 od 19. juna 2014. godine).

Ocena prihvatljivosti zahteva

23. Pre svega, kako bi bio u stanju da reši zahtev podnosioca, Sud prvo treba da ispita da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, koji su utvrđeni Ustavom i dodatno obrazloženi Zakonom i Poslovníkom.
24. U tom smislu, Sud se poziva na pravilo 36 Poslovníka, koje propisuje:

(2)“Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključí:

[...]

(b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili

[...]

(d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju.”

25. Ko što je gore navedeno, podnosilac zahteva tvrdi da su joj presudom Vrhovnog suda PML. br. 123/2014 od 19. juna 2014. godine, povređena prava garantovana Ustavom, a posebno tvrdi da joj je izrečenom merom ograničena sloboda kretanja i da je bila diskriminisana.
26. Međutim, podnosilac zahteva ne objašnjava i ne potkrepljuje kako su njena prava i slobode garantovane Ustavom, a posebno njeno pravo na slobodu kretanja, bile ograničene.
27. Sud primećuje da je istražni postupak još u toku i da optužnica još uvek nije doneta.

Okončan postupak pred redovnim sudovima se odnosi na restriktivnu meru izrečenu podnosiocu zahteva u fazi istrage.

28. Ustavni sud ne može da zameni ulogu redovnih sudova. Uloga redovnih sudova je da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (Vidi slučaj: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine; vidi takođe slučaj: KI70/11 podnosioca zahteva *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, Ustavni sud, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
29. Sud dalje primećuje da je osporenom odlukom usvojen njen zahtev za zaštitu zakonitosti i zamenjena je mera kućnog pritvora blažom kaznom. Dakle, sama činjenica da podnosilac zahteva nije zadovoljan ishodom postupka u njenom slučaju ne pruža joj pravo da pokrene argumentovanu tužbu o povredi prava i sloboda zaštićenih Ustavom.
30. Osim toga, kao što je gore navedeno, Sud primećuje da je obrazloženje dato u presudi Vrhovnog suda jasno i nakon što je razmotrio sve postupke, Sud je takođe utvrdio da postupak pred Osnovnim sudom u Prištini i Apelacionim sudom, nije bio nepravičan i proizvoljan (Vidi slučaj: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
31. Iz gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva ni na koji način ne opravdaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava i sloboda, na koje se ona pozvala i podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepio svoju tvrdnju.
32. Dakle, Sud zaključuje da je zahtev očigledno neosnovan.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa pravilima 36 (2), b) i d) i 56 (2) Poslovnika, dana 9. decembra 2014. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. DA OGLASI da odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Snezhana Botusharova

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani